

Služební tajemství.

§ 41.

Veškeren personál jakož i vůbec všichni obyvatelé ústavu jsou povinni o nemocných, o jejich chorobných projevech a jejich osobních i rodinných poměrech zachovávat na venek nejprísnější mlčenlivost.

Dovolená nemocných.

§ 42.

Nemocní mohou, pokud to jejich stav dovoluje, od ředitele za souhlasu přednosty dotyčného oddělení a osob nemocné přejímajících, dostati dovolenou až na tři měsíce. Tyto dovolené udělují se hlavně k vůli pokusům, možno-li dotyčné nemocné ponechati bez obav mimo ústav.

Přejímatelé nemocných mají, zjednavše si informaci od přednostů oddělení o ošetřování a dohledu na ošetřovance dovolenou obdrževši, vystaviti revers, jenž vyhovovati musí podmínkám o formě a obsahu reversů v § 46 vytčeným. Dále jsou tito jakož i bezpečnostní úřady toho místa, kde nemocný na dovolené dlí, povinni, podati na žádost ředitelství pravdivou zprávu o dovolenci. Rovněž mají tito ústav o úmrtí nemocného na dovolené dlícího bezodkladně uvědomiti.

Poskytne-li se dovolená nemocnému, jenž pro nebezpečnost úřadem bezpečnostním do ústavu dodán byl, jest úřadu tomuto předem oznámiti, že pacient dovolenou nastoupí (§§ 12. a 22. minist. nař. ze dne 14. května 1874, ř. z. čís. 71).

Při dovolencích, kteří v době dovolené opět do ústavu vstoupí, není třeba nových průkazů ku přijetí.

Ukáže-li se, že nemocný na dovolené dlící může býti svěřen soukromému ošetřování, propustí se po uplynutí dovolené definitivně z ústavu.

Ošetřování rodinné.

§ 43.

Ošetřovanci ústavu mohou dle uznání ředitelství a s povolením zemského výboru býti odevzdáni za přiměřenou odměnu peněžitou, zemským výborem stanovenou, také mimo ústav do rodinné péče rodin nemocné ošetřujících, volených ředitelstvím ústavu dle pokynů zemského výboru, jsou však pod stálou kontrolou a ochranou ústavu a mohou, je-li toho třeba, kdykoliv býti do ústavu nazpět vzati.

Ostatně bude způsob, jak nakládati se má s pácienty, odevzdanými do rodinného ošetřování, upraven zvláštními předpisy, jež vydá zemský výbor.